

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีคุณภาพ
2. เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สรุปผล

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดลองครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์ และเขียน ทั้ง 3 ฉบับ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาคุณภาพ สรุปได้ดังนี้

1. คุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดภาคปฏิบัติ

ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบวัดภาคปฏิบัติ โดยใช้สูตร D.R. Whitney และ D.L. Sabers ปรากฏว่าค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยรายชื่อของแบบวัดภาคปฏิบัติแต่ละฉบับ มีดังนี้

ฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อตั้งแต่ .59 ถึง .84

ฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อตั้งแต่ .77 ถึง .88

2. คุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบ

ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อหาโดยวิธีของเบรนนัน (Brennan) มีค่าตั้งแต่ .26 ถึง .75

3. คุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน

ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน โดยใช้ดัชนีความเห็นพ้องกันของผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) ปรากฏว่า ฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ .71 ฉบับที่ 2 มีค่าเท่ากับ .88

การทดลองครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดภาคปฏิบัติการอ่านออกเสียง การเขียน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ทั้ง 3 ฉบับ ที่ปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองครั้งที่ 1 นำไปทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มทดลองที่ใช้ทดลองครั้งที่ 1 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์หาคุณภาพ สรุปได้ดังนี้

1. คุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดภาคปฏิบัติ

ค่าอำนาจจำแนกทั้งฉบับของแบบวัดภาคปฏิบัติ โดยใช้สูตร D.R. Whitney และ D.L. Sabers ปรากฏว่าค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยของแบบวัดภาคปฏิบัติแต่ละฉบับ มีดังนี้

ฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อตั้งแต่ .82 ถึง 1.00

ฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่อตั้งแต่ .75 ถึง .82

2. คุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดภาคปฏิบัติ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดภาคปฏิบัติการอ่านออกเสียงและการเขียน โดยใช้สูตร วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดภาคปฏิบัติ ฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ .84 ฉบับที่ 2 มีค่าเท่ากับ .77

3. คุณภาพด้านค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อ หาโดยวิธีของเบรนนัน (Brennan) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .29 ถึง .69

4. คุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยวิธีของไลเวทท์ มีค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ .89

5. คุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน

ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน โดยใช้สูตรดัชนีความเห็นพ้องกัน

ของผู้ประเมิน (Rater Agreement Index : RAI) ปรากฏว่า

ฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ .91

ฉบับที่ 2 มีค่าเท่ากับ .94

การทดลองครั้งที่ 3

ผู้วิจัยนำแบบวัดภาคปฏิบัติและแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ ที่ปรับปรุงจากการทดลองครั้งที่ 2 ไปทดลองครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ซ้ำกันกับการทดลองใช้ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อหาคุณภาพแล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน และสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สรุปได้ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดภาคปฏิบัติ

จากการทดลองครั้งที่ 3 ของแบบวัดภาคปฏิบัติ 2 ฉบับ ปรากฏว่า ฉบับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.04 ค่าร้อยละเท่ากับ 75.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.48 ฉบับที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.78 ค่าร้อยละเท่ากับ 73.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.79

2. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คิววิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 31.46 ค่าร้อยละเท่ากับ 69.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 4.41

สรุปรวมทั้ง 3 ฉบับ จากคะแนนเต็ม 97 คะแนน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 70.28 คิดเป็นร้อยละ 72.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 3.22

3. คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างเกณฑ์ปกติโดยนำคะแนนจากการทดลองครั้งที่ 3 ไปคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วเทียบค่า T ปกติ (Normalized T-Score) ทำการขยายคะแนน T ปกติ ผลปรากฏว่า แบบประเมินความสามารถ

ในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีช่วงคะแนนตั้งแต่ T13 ถึง T73

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือต้องการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
ความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มี
คุณภาพ และสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คติ
วิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถแยกอภิปรายผลได้ ดังนี้
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ประเมินความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. คุณภาพค่าน้ำหนักอำนาจจำแนก

1.1 คุณภาพค่าน้ำหนักอำนาจจำแนกของแบบวัดภาคปฏิบัติ ได้ค่าน้ำหนักอำนาจ
เฉลี่ยรายข้อของแบบวัดภาคปฏิบัติทั้ง 2 ฉบับ จากการทดลองครั้งที่ 1 พบว่าค่าน้ำหนักอำนาจ
ฉบับที่ 1 มีค่าตั้งแต่ .59 ถึง .84 ฉบับที่ 2 มีค่าตั้งแต่ .77 ถึง .88 และจากการทดลองครั้งที่ 2
พบว่าค่าน้ำหนักอำนาจ ฉบับที่ 1 มีค่า ตั้งแต่ .82 ถึง 1.00 ฉบับที่ 2 มีค่าตั้งแต่ .75 ถึง .82
จากการทดลองครั้งที่ 1 และ 2 นั้นแสดงว่าค่าน้ำหนักเฉลี่ยรายข้อของแบบวัดภาคปฏิบัติ
ทั้ง 2 ฉบับ มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ ซึ่งสามารถแยกกลุ่มรอบรู้ออกจากกลุ่มไม่
รอบรู้ได้ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบวัดภาคปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดที่ความเป็นปรนัย
ตรงตามสภาพจริงและกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านออกเสียง และการเขียนสูง
เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เดือนใจ สิทธิศาสตร์
(2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และ
เขียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เครื่องมือที่
ใช้ คือ แบบประเมินความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน มีลักษณะเป็นแบบวัด
ภาคปฏิบัติการอ่านออกเสียง การเขียน จำนวน 3 ฉบับ พบว่า แบบวัดภาคปฏิบัติ จำนวน
3 ฉบับ ที่สร้างขึ้นมีค่าน้ำหนักเฉลี่ย ตั้งแต่ 0.68 ถึง 0.76 แสดงว่า มีค่าน้ำหนักอำนาจ อยู่
ในเกณฑ์ที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับสภาพจริง

วิเคราะห์

1.2 คุณภาพค่าน้ำหนักอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิด

การทดสอบครั้งที่ 1 ค่าน้ำหนักอำนาจรายข้อ หาโดยวิธีของเบรนนแมน

ผลการวิเคราะห์พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .26 ถึง .75 แสดงว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคิวิเคราะห์ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ สามารถแยกผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์ ในกลุ่มรอบรู้ออกจากผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์ในกลุ่มไม่รอบรู้ได้ ในบางข้อมีค่าอำนาจต่ำคือ 0.03 ซึ่งเป็นค่าอำนาจที่ไม่มีคุณภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทดลองครั้งแรกแบบทดสอบยังไม่ผ่านการวิเคราะห์มาก่อน จึงอาจมีความบกพร่องเกิดขึ้นได้ จึงได้ตัดทิ้ง และบางข้อมีค่าอำนาจจำแนก 0.29 ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงคำถามและตัวเลือกใหม่ แล้วนำไปทดลองครั้งที่ 2 กับกลุ่มทดลองใหม่

การทดสอบครั้งที่ 2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ หาโดยวิธีของเบรนนาน

ผลการวิเคราะห์พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .29 ถึง .69 แสดงว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิวิเคราะห์ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ สามารถแยกผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์ในกลุ่มรอบรู้ออกจากผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์ในกลุ่มไม่รอบรู้ได้ดี บางข้อมีค่าอำนาจจำแนกต่ำจึงได้ทำการแก้ไขปรับปรุง จัดทำเป็นข้อสอบฉบับใหม่ แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. คุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่น

2.1 คุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดภาคปฏิบัติ ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของแบบวัดภาคปฏิบัติทั้ง 2 ฉบับ ที่ได้จากการทดลองครั้งที่ 1 และปรับปรุงมาแล้ว จากนั้นนำไปทดลองครั้งที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเชื่อมั่น ฉบับที่ 1 มีค่าเท่ากับ .84 ฉบับที่ 2 มีค่าเท่ากับ .77 จะเห็นว่าแบบวัดภาคปฏิบัติมีค่าความเชื่อมั่นสูง อาจเนื่องมาจากแบบวัดภาคปฏิบัติมีความสะดวกในการใช้ อ่านแล้วเข้าใจง่ายมีความเข้าใจตรงกัน มีความเป็นปรนัย สอดคล้องกับสภาพจริง และกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนสูง เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดองค์ประกอบเหล่านี้มีผลทำให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดภาคปฏิบัติ แต่ละฉบับสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เตือนใจ สิทธิศาสตร์ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์ และเขียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยของแบบวัดภาคปฏิบัติมีค่าตั้งแต่ .63 ถึง .92

2.2 คุณภาพด้านค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิวิเคราะห์ หาโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) พบว่าค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ .89

จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คิวิเคราะห์ ที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นสูง เชื่อถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 : 209) ที่กล่าวไว้ว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ควรมีค่ามากกว่า .70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นได้ แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านกวีวิเคราะห์มีความเป็นปรนัยและดำเนินการสร้างอย่างเหมาะสม ลักษณะที่พบเช่นนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รำฎ ปีระวรรณ (2548 : 110 - 112) ที่ ได้พัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน กวีวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ ซึ่ง ได้ค่า ความเชื่อมั่นฉบับที่ 1 เท่ากับ .71 ฉบับที่ 2 มีค่าเท่ากับ .93 ฉบับที่ 3 มีค่าเท่ากับ .94 ซึ่งอาจ เนื่องมาจากผู้เข้าสอบมีจำนวนมากขึ้น ทำให้การกระจายมากขึ้น มีผลทำให้ค่าความเชื่อมั่นสูง

3. คุณภาพด้านความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน

ความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน ของแบบวัดภาคปฏิบัติทั้ง 2 ฉบับ

โดยใช้สูตรดัชนีความเห็นพ้องกันของผู้ประเมิน (Rater Agreement Index : RAI) จากการ ทดลองครั้งที่ 1 ฉบับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .71 ฉบับที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 ทดลองครั้งที่ 2 ฉบับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 ฉบับที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 จากการทดลองทั้ง 2 ครั้ง จะเห็นว่า แบบวัดภาคปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทุกฉบับ มีความเชื่อมั่น สูง เชื่อถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบวัดภาคปฏิบัติมีเกณฑ์ การให้คะแนนที่ชัดเจนอ่านเข้าใจง่ายผู้ตรวจ ให้คะแนนมีความเชื่อมั่น และมีความเป็นปรนัย ในการตรวจให้คะแนนสูง ดังที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ได้เสนอว่า แบบทดสอบที่มีความเป็นปรนัย สูงจะมีค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนสูง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2530 : 33)

4. ค่าสถิติพื้นฐาน

ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดลองครั้งที่ 3 แบบวัดภาคปฏิบัติ ฉบับที่ 1 พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 27.04 ค่าร้อยละเท่ากับ 75.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.48 ฉบับที่ 2 พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.78 ค่าร้อยละเท่ากับ 73.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.79 ฉบับที่ 3 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 31.46 ค่าร้อยละเท่ากับ 69.92 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 4.41 สรุปรวมทั้ง 3 ฉบับ จากคะแนนเต็ม 97 คะแนน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 70.28 คิดเป็นร้อยละ 72.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) เท่ากับ 3.22 จากการทดลอง ครั้งที่ 3 จะเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีความสามารถในระดับดี ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าน้อย แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมดี เมื่อ เปรียบเทียบกับผลการประเมินมาตรฐานระดับชาติซึ่งพบว่าด้านการกวีวิเคราะห์ของผู้เรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ค่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบประเมินความสามารถในการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบวัดในระดับท้องถิ่นและมีความสอดคล้องกับสภาพจริง

5. คะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบประเมินความสามารถในการอ่าน

คิดวิเคราะห์และเขียน

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติในรูปของคะแนน T ปกติ (Normalized T-Score) เพื่อใช้
ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ของนักเรียนให้เป็นหน่วย
เดียวกัน เกณฑ์ปกติที่สร้างขึ้นเป็นเกณฑ์ปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา
2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

จากผลการวิจัย พบว่า แบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน
มีค่าคะแนน T ปกติ กว้างมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นค่อนข้างยากและ
กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถที่แตกต่างกัน คะแนนดิบของแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ไม่
ครอบคลุมช่วงคะแนนทั้งหมด ซึ่งส่งผลให้ประเมินผลการสอบไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขยาย
คะแนน T ปกติ ให้ครอบคลุมคะแนนดิบทุกคะแนน โดยเขียนเป็นฟังก์ชันระหว่างคะแนน
จากการสอบและคะแนน T ปกติ ในรูปสมการเส้นตรง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ส่วนมากมีความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน
ในระดับดี แต่นักเรียนบางส่วนยังเขียนสรุปความได้ไม่ดี สมควรที่จะนำแบบทดสอบไปใช้ในการ
ประเมินผล เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มความศักยภาพ

1.2 ในการใช้เครื่องมือวัดภาคปฏิบัตินั้น ควรเลือกผู้สังเกตที่มีความละเอียด
รอบคอบในการสังเกตเพื่อจะได้ผลการให้คะแนนตรงกับความสามารถของผู้ปฏิบัติมากที่สุด
และผู้สังเกตจำเป็นต้องศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนอย่างละเอียดก่อนดำเนินการเพื่อความ
สะดวกในการให้คะแนน

1.3 การนำแบบประเมินไปใช้ควรแยกสอบครั้งละฉบับและควรดำเนินการตาม
คู่มือการสอบอย่างเคร่งครัด เช่น การดำเนินการสอบ การตรวจให้คะแนน เพื่อให้มีความ
เที่ยงตรงสูงและป้องกันความคลาดเคลื่อน

1.4 การนำเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติไปใช้ในแต่ละครั้งไม่ควรสังเกตเกิน

20 คน เพราะการสังเกตอาจจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

1.5 ในขณะที่นำเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติ และแบบทดสอบไปใช้ ควรให้

ความสำคัญกับเรื่องเวลาในขณะวัดด้วย

1.6 ในการนำเครื่องมือวัดภาคปฏิบัติและแบบทดสอบไปใช้ ควรขยาย

ตัวอักษรให้มีขนาดเหมาะสมกับชั้นเรียนที่จะนำไปวัดความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์ และเขียน

1.7 การนำเกณฑ์ปกติที่สร้างขึ้นไปใช้ ควรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 แต่การแปลความหมายสามารถปรับให้เหมาะสมกับหลักการประเมินผลของแต่ละโรงเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์ และเขียน

ในระดับชั้นอื่น ๆ อีก เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านคิควิเคราะห์ และเขียน ได้ดียิ่งขึ้น

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์ และ

เขียนโดยใช้กระบวนการของโครงการ

2.3 ควรสร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่าน คิควิเคราะห์ และเขียน โดยใช้

ประชากรในทุกภูมิภาค และหาคะแนน T ปกติระดับชาติ (National Norms)